

The Little Book of
LOVE
POEMS
Thơ tình thế giới

LOVE

LOUIS ARAGON (Pháp)

Nói với Elxa

Tôi nói về gió đông
Làm môi chúng mình bị nứt
Tôi nói về thời gian bay vun vút
Làm những ngày trẻ qua đi.
Tôi nói về quả tim
Không phải bằng sắt đá vô tri
Nên mềm trong tiếng nấc.
Tôi nói về ánh sáng ngày gay gắt
Làm mắt chúng mình cay.
Tôi nói về ánh sáng ngày
Và như con chim én mê bay
Nhưng vẫn không quên tìm về tổ cũ.
Khi tôi nói thật nhỏ
Về vẻ đẹp trên đời
Là nói về em thôi.

Nguyễn Minh Hoàng dịch

FÉLIX ARVETS (Pháp)

Sonne

Lòng ta chôn một khối tình
Tình trong giây phút mà thành thiên thâu.
Tình tuyệt vọng, nỗi thảm sâu
Mà người gieo thảm cơ hầu không hay.
Hỡi ơi, người đó, ta đây
Sao ta thui thủi thảng ngày chiếc thân.
Dẫu ta đi trọn đường trần
Tình ta đâu dám một lần hé môi.
Người dù ngọc nói hoa cười,
Nhìn ta như thể nhìn người không quen!
Đường đời lạng lẽ gót tiên
Ngờ đâu chân đạp lên trên khối tình.
Một niềm tiết liệt đoạn trình
Xem thơ nào biết có mình ở trong.
Xem rồi lòng lại hỏi lòng
Người đâu tả ở mấy dòng thơ đây?

Khái Hưng dịch

ANNA AKHMATOVA (Nga)

Không đề

Kỷ niệm về mặt trời trong tim dần tắt
Thảm cỏ héo vàng
Ngọn gió thổi những bông tuyết đầu mùa lất phất
Nhẹ nhàng, mỏng man.
Trong những dòng kênh không còn sóng gợn
Mặt nước trầm tư
Chẳng bao giờ nơi đây còn xao động,
Ồ, chẳng bao giờ!
Giữa nền trời in bóng chùm liễu rủ
Như chiếc quạt xòe xanh.
Có lẽ tốt hơn, khi em không phải
Là vợ của anh.
Kỷ niệm về mặt trời trong tim dần tắt
Gì vậy? Bóng tối chẳng?
Có lẽ thế! Qua một đêm cũng kịp
Sang đông.

Trần Minh Tâm dịch

Anna Akhmatova (Nga)

ANNA AKHMATOVA (Nga)

Đừng vò nát thư em

Anh thân yêu, đừng vò nát thư em
Hãy kiên nhẫn đọc đến cùng, anh nhé
Em đã chán làm người xa lạ
Chán vệt vờ trên bước đường anh.
Đừng nghi ngờ em, đừng giận, đừng buồn
Em là của anh, là người yêu anh đó
Không phải cô bé lọ lem, chẳng là công chúa
Em cũng không phải là tu sĩ nữa rồi.
Em giản đơn mặc áo bạc màu
Em trong đời thường, đi giày vệt gót...
Nhưng vẫn như xưa, vòng tay riết chặt
Vẫn nổi kinh hoàng trong đôi mắt mở to.
Anh thân yêu, đừng vò nát thư em

Đừng khóc vì sự dối lừa thánh thiện
Trong hành trang nghèo, chỉ giàu kỷ niệm
Tận đáy túi của mình, anh hãy giữ thư em.

Hồ Bất Khuất dịch

MANGLIO ANEGETTA (El Salvador)

Tuyên ngôn tình yêu

Vì em chán cảnh độc thân
Đêm đêm gặp lại trên giường
Cái bóng của mình đêm trước
Vì em buồn như muốn chết
Khi thấy riu ra riu rít
Thiên hạ từng đôi trên đường.
Vì như ngất bởi cô đơn
Vì căn nhà em trống vắng
Vì em đau đầu, đau lăm
Vì những giấc mơ hãi hùng...
Vì những con mèo hàng xóm
Vì những trẻ nhỏ xinh xinh
Vì em biết mình xinh đẹp
Vì phát điên bởi anh nhìn
Vì em khóc khi thức giấc
Vì em phận gái yếu mềm
Nên em ước muốn: anh là chồng em.

Yến Phi dịch

GUILLAUME APOLLINAIRE (Pháp)

Cầu Mirabeau

Dưới cầu Mirabeau trôi dòng
Và tình ta nữa
Chẳng biết anh còn nên nhớ
Niềm vui lại đến sau nỗi ưu phiền?
Đêm cứ về giờ cứ điểm
Tháng ngày đi anh vẫn còn đây.
Tay trong tay mình cứ đối mặt nhau
Cánh tay mình làm cầu
Dưới cầu qua qua mãi
Làn nước chán chường vì ánh mắt thiên thu.

Đêm cứ về giờ cứ điểm
Tháng ngày đi anh vẫn còn đây.
Tình yêu ra đi như nước kia tuôn chảy
Tình yêu ra đi
Cuộc đời sao mà chậm rì
Hy vọng sao mà dữ dội.
Đêm cứ về giờ cứ điểm
Tháng ngày đi anh vẫn còn đây.
Ngày qua rồi lại tuần qua
Mà quá khứ
Và những cuộc tình không trở lại
Dưới cầu Mirabeau trôi mãi dòng Seine.
Đêm cứ về giờ cứ điểm
Tháng ngày đi anh vẫn còn đây.

Hoàng Hưng dịch

GUILLAUME APOLLINAIRE (Pháp)

Giã từ

Chùm thạch thảo này anh đã ngắt
Mùa thu chết rồi xin em nhớ cho.
Mình sẽ chẳng gặp nhau trên cõi thế
Hương thời gian đây chùm thạch thảo
Xin nhớ rằng anh vẫn đợi chờ.

Hoàng Hưng dịch

V. BABAIAN (Nga)

Nếu anh yêu...

Nếu anh yêu một người nào mãnh liệt,
Mà không may tình yêu tắt - sau này
Xin chớ chạm vào tro tình đã chết:
Tro sẽ làm bỏng tay!

Thái Bá Tân dịch

BẠCH CƯ DỊ (Trung Quốc)

Ba năm xa cách

Xa nhau một chuyến ba năm,
Ngóng nhau chung bóng trăng rằm nhớ nhau.
Trời xanh, trăng sáng, lòng đau,
Ba mươi sáu độ trước sau trăng tròn.

Tản Đà dịch

G. BAIRON (Anh)

Mặt trời

của những người không ngủ

Ôi mặt trời của những người không ngủ
Ngôi sao buồn với nghìn tia sáng nhỏ
Lung linh nhiều nhưng bất lực trước màn đêm,
Đưa anh về với kỷ niệm ấm êm.
Và quá khứ như em đứng đó,
Hồi hộp cháy mà không lửa đỏ.
Bạn tình ơi, trông em gần mà xa,
Em sáng nhiều sao giá lạnh lòng ta?

Thái Bá Tân dịch

G. BAIRON (Anh)

Khi đôi ta chia tay

Nhớ không em, thuở nọ,
Khi đôi ta chia tay -
Hai đứa cùng đau khổ
Nhìn nhau lệ tuôn đầy.
Và ngày ấy hôn em,
Hôn đôi môi buốt lạnh,
Anh đã thấy trong tim
Những tháng năm hiu quạnh.
Phải chăng giọt sương rơi
Trên mi anh buổi nọ
Đã theo anh suốt đời
Và nay thành giông tố?
Hai ta giấu tình yêu
Để không ai được biết.
Anh thầm đau khổ nhiều
Vì yêu em tha thiết.
Nếu ta còn gặp nhau
Sau bao năm xa vắng,
Biết đón em thế nào
Ngoài nước mắt, im lặng?

Thái Bá Tân dịch

W. BAUDILLION (Anh)

Ánh sáng

Đêm có ngàn con mắt
Ngày chỉ một mà thôi
Trần gian này sẽ tắt
Nếu thiếu ánh mặt trời.
Tâm thức ngàn con mắt
Trái tim một mà thôi
ánh sáng đời lụi tắt
Khi tình yêu xa rời.

Liễu Nga Đoan dịch

OLGA BERGOLX (Nga)

Không đề

Em nhớ lại chuyện ngày quá khứ
Khúc hát ngây thơ một thời thiếu nữ
“Ngôi sao cháy bùng trên sông Neva
Và tiếng chim kêu những buổi chiều tà”.
Năm tháng đắng cay hơn, năm tháng ngọt ngào hơn
Em mới hiểu bây giờ anh có lý.
Dù chuyện xong rồi. Anh đã xa cách thế,
Em hát khác xưa rồi, khóc cũng khác xưa.
Lớp trẻ lớn lên giờ lại hát theo ta,
Lại nhấp vị ngọt ngào thuở trước,
Vẫn sông Neva, chiều tà, ánh nước
Nhưng nghĩ cho cùng họ có lỗi đâu anh?

Băng Việt dịch

W. BAUDILLION (Anh)

Không đề

Anh hãy trở về trong giấc mơ em,
Dẫu trong mơ anh không còn như ảnh,
Anh một thuở như cuộc đời, như chim, như nắng,
Như tuổi thanh xuân, như hạnh phúc vô bờ.
Anh bây giờ đã ở rất xa,
Khoảng cách bao la xóa nhòa hình dáng,
Chỉ còn lại trong tim năm tro tàn ảm đạm,
Chẳng thể nào cháy lửa nữa đâu anh.

Chỉ mình em có lỗi, chỉ mình em,
Vì đã vội buông anh ra quá sớm,
Vì vẫn sống trái tim đầy kiêu hãnh,
Ôi lòng khát thèm chẳng thể nào yên.
Anh hãy trở về trong giấc mơ em,
Dẫu trong mơ anh không còn như ảnh,
Anh một thuở như cuộc đời, như chim, như nắng
Như tuổi thanh xuân, như hạnh phúc vô bờ.

Ngân Xuyên dịch

A.BÊXXONOV (Nga)

Chuyện mười năm

Tặng Olga Bergolx

Chỉ có một lần thôi
Em hỏi, anh im lặng
Thế mà em hờn giận
Để chúng mình xa nhau.
Biết đi đâu, về đâu,
Còn dò không bến đợi.
Ôi cây xanh tình đời
Có nghe lòng ta gọi?
Những mùa xuân đã qua
Tiếng ve về thốn thức
Gió thổi vào đêm hè
Kể chuyện mười năm trước.
Chỉ có một lần thôi
Em hỏi, anh im lặng
Thế mà em hờn giận
Để chúng mình xa nhau.
Nơi tình yêu bắt đầu
Cũng là điều khó nhất
Trái tim dù biết hát
Nhưng tình đời dễ đâu.
Những đôi lứa yêu nhau
Có nghe tôi kể lại
Chỉ một lần trót dại
Thế là thành chia phôi.
Chỉ có một lần thôi

Em hỏi, anh im lặng...

Xuân Diệu dịch

MEHAI BENIUC (Rumani)

Chỉ cần đôi mắt

Hãy cựa đôi chân của tôi đi
Để tôi khỏi lang thang.
Hãy xéo đôi môi của tôi đi
Để tôi không thể hôn em được nữa.
Hãy chặt đôi tay của tôi đi
Để tôi không thể ôm em.
Hãy đập vỡ trái tim của tôi
Để nó không làm tôi điên dại.
Xin hãy để lại cho tôi đôi mắt
Để tôi khóc người tình
Đã mất hút của tôi.

Phạm Việt Đào dịch

A.BLOK (Nga)

Không hề

Danh vọng, vinh quang bao giá trị
Ta đều quên đi trong cuộc đời
Khi mặt em trong cái khung giản dị
Trên bàn ta như một tấm gương soi.
Nhưng đến lúc em ra đi mãi mãi
Ta ném trong đêm chiếc nhẫn hứa hôn
Ta không muốn nghĩ đến hình em nữa
Một người kia xứng đáng với em hơn.
Ngày tháng quay cuồng trong vòng hung ác
Ta đắm mình trong cốc rượu truy hoan
Trước bàn thờ, ta cầu em trở lại
Ta gơ tay kêu gọi tuổi thanh xuân.
Nhưng vô ích, em đi không ngoảnh lại
Mặc ta cầu xin, em chẳng đáp lời gì
Vẫn chiếc áo choàng xanh êm lặng lẽ
Trong sương đêm em lủi thủi ra đi.
Ở nơi nào, nơi nào lý ưởng
Em gửi vào kiêu hãnh của em?

Trong giấc mơ chiêm bao ta thấy mãi
Chiếc áo xanh chìm trong sương đêm.
Thế là hết yêu thương. Ta không cần danh vọng,
Tuổi trẻ đã qua, hết ý nghĩa cuộc đời,
Và đến lúc để không còn hình bóng,
Ta cắt cái khung có tấm ảnh em cười.
Tế Hanh dịch

J.L. BORGES (Argentina)

Linh cảm người đang yêu

Cả gương mặt gụi gần sáng trong như ngày lễ
cả thân thể liền kề
như trẻ thơ đê mê
cả bước thán ngày em
âm vang và lặng lẽ
cũng chẳng thể sánh cùng
hạnh phúc
được ru em
vòng tay ghì chặt.
Hồn nhiên
diệu kỳ hồn nhiên giấc ngủ
thanh thản bình tâm như niềm vui
kỷ niệm giữ gìn
em sẽ tặng anh một mảnh đời mình
nơi chính em cũng chưa từng bước tới.
Và rơi vào cõi thanh tịnh ấy
anh sẽ ngắm nhìn bờ cấm nơi em
và thấy em như buổi đầu tiên
chỉ riêng Chúa trời được thấy:
em, gạt bỏ thời gian hư ảnh,
ở bên ngoài tình yêu, ngoài anh...
Hồng Thanh Quang dịch

CAPUTIKIAN (Armenia)

Em bảo anh đi đi...

Em bảo: anh đi đi!
Sao anh không ở lại?
Em bảo: đợi chờ chi!

Sao anh xa em mãi?
Lời em buông cứng cỏi,
Lệ em trào mắt đen.
Sao anh tin lời nói,
Mà không nhìn mắt em?

Huyền Anh dịch

Khảo dị: Em bảo anh cút đi...

Em bảo: Anh cút đi!
Sao anh không đứng lại?
Em bảo: Anh đừng đợi!
Sao anh vội về ngay?
Lời nói thoảng gió bay
Đôi mắt huyền đắm lệ
Sao mà anh ngốc thế,
Không nhìn vào mắt em?

(dangpho nhớ có một bản dịch như thế này nhưng không biết tên người dịch, xin nêu để các bạn tham khảo)

M. CARÊME (Bỉ)

Chàng không nói gì hết

Chàng không nói gì hết!
Nàng, cũng vậy, cũng không.
Mắt kia đã nói hết
Còn nhiều hơn tiếng lòng.
Chàng chẳng làm gì hết!
Nàng, cũng vậy, cũng không.
Tình yêu đã làm hết
Còn hơn cả mộng lòng.
Chàng chẳng nghĩ gì hết!
Nàng, cũng vậy, cũng không.
Nhưng nghĩ chi cho mệt
Khi lòng đã tin lòng.
Chàng chẳng ước muốn gì.
Nàng, cũng vậy, cũng không.
Ước muốn mà làm chi?
Khi lòng đã trao lòng.

Bàng Bá Lân dịch

F. DAGLARIA

Tình yêu

Yêu - có nghĩa
Là cùng người yêu
Chia đều
Trái đất thành hai nửa.
Thái Bá Tân dịch

T. DITLEVXEN (Đan Mạch)

Thú nhận

Chẳng thể nào chia tay
Nhưng em phải đành thú nhận
Trên đôi tay em yếu mềm
Hạnh phúc chúng mình quá nặng.
... Em nhớ ngôi nhà ngày xưa
Trên bàn một bình hoa lớn
Những đoá hoa hồng mảnh mai
Nở tự bao đời trong kính.
Em còn bé con ngốc nghếch
Say mê vẽ đẹp lạ lùng
Bình hoa một lần em nhắc
Tìm điều bí ẩn bên trong.
Em nhỏ - bình hoa thì lớn
Bao nhiêu hồi hộp trong lòng
Khao khát đưa tay em với
Để bình hoa xuống cạnh chân
Thời khắc tưởng chừng vô tận
Người lớn chẳng hề có ai...
Chỉ một mình nổi đại dột
Như chim quệt cánh lên vai
Đôi tay nhỏ nhoi bạo dạn
Buông mình tựa quả bóng tròn
Thủy tinh vỡ tung ngàn lệ
Vang như tiếng khóc thiên thần
Yêu em anh đừng yêu quá
Bởi em chẳng biết giữ gìn
Hạnh phúc biết đâu đổ vỡ

Như bình hoa ấy mong manh.

Hoàng Hữu Phê dịch

T. DITLEVXEN (Đan Mạch)

Hình tam giác muôn đời

Trên con đường tôi đi
có hai người đã tới:
một người rất yêu tôi,
còn tôi yêu người khác.
Người sống trong khao khát,
trong những giấc tôi mơ.
Người kia đứng sững sờ
trước cửa lòng khép chặt.
Người cho tôi hạnh phúc
luôn như gió vội bay.
Người dâng tôi cả đời,
không được gì đền đáp.
Người bắt máu tôi hát
tình phóng khoáng trắng trong.
Người như cuộc đời thường
bóp mọng lòng tôi nát.
Hai người đó trên đường
phụ nữ nào cũng gặp
Trăm năm chỉ một lần
họ được trùng làm một.
Hồng Thanh Quang dịch

DRUNINA (Nga)

Không hề có

Không hề có tình yêu nào đau khổ!
Hãy tin tôi, tôi muốn nhắc một điều:
Đừng sợ rơi vào trung tâm vụ nổ
Cái mà thường ta vẫn gọi tình yêu.
Nếu ai đó lửa tâm hồn bốc cháy -
Cũng chẳng sao, vì lửa ấy nhiều lần
Sẽ làm sạch tâm hồn ta, vì vậy
Hãy nói thầm: “Xin cảm ơn, mùa xuân!”

Thái Bá Tân dịch

ĐỔ THU NUỜNG (Trung Quốc)

Áo kim tuyến

Chiếc áo thêu vàng anh chớ tiếc,
Khuyên anh hãy tiếc thuở xuân xanh
Hoa vừa lúc bẻ thì nên bẻ
Chớ để hoa rơi, chỉ bẻ cành!

Tương Như dịch

M. EMINESCU (Rumani)

Nếu đang đêm bạch dương

Nếu đang đêm bạch dương
Lại đập vào cánh cửa,
Thì đó chỉ nhắc anh
Nhớ em thêm lần nữa.
Nếu mặt hồ lung linh
Mỉm cười cùng trăng sáng,
Thì cốt để hình em
Không mờ theo năm tháng.
Và đông tố qua đi,
Và mặt trời lại dậy,
Cũng chỉ để cho anh
Suốt đời yêu em đấy.

Thái Bá Tân dịch

EXNIN (Nga)

Tôi nhớ

Nhớ luôn, em mãi, nhớ hoài
Mái đầu em tựa, tóc ngời hào quang
Xa em giờ phải lỡ làng
Không vui cũng chẳng dễ dàng đâu em.
Anh còn nhớ mãi những đêm
Lào xào trong lá êm đêm bạch dương
Dẫu ngày khi ấy ngắn hơn
Choàng đôi ta, ánh trăng xuân lại dài.
Nhớ xưa em nói cùng tôi:
“Những năm của tuổi xuân rồi sẽ qua
Và, anh yêu quý! Dần dà
Bên người yêu khác anh đã quên em.”

Cành hoa nay nở hoa thêm
Nhắc cùng anh mối tình duyên khi nào
Cánh hoa anh rắc hôm nao
Lên làn sóng tóc em, sao dịu dàng!
Trái tim ngừng đập sẵn sàng
Yêu người yêu khác, sầu mang bên lòng.
Ôi thiên tình sử ghen ngừng!
Ngồi bên ai vẫn mơ màng nhớ em.
Xuân Diệu dịch

E. EVTUSENCO (Nga)

Yên lặng

Anh và em cổ xưa như biển cả
Biển dịu dàng ru ngủ vỗ về ta
Anh và em cổ xưa như nỗi khổ
Tự ngàn đời ta muốn tránh cho xa.
Em yêu ơi, ta mệt rồi có phải
Những con tàu trắng kia không đến đón chúng mình
Ta chỉ đón lớp lớp triều ập đến
Để ngã vào tình biển lớn mông mênh!
Cái vực thăm đại dương mọi điều như hiểu hết
Với chúng mình chẳng bắt nạt gì nhau
Hãy yên tĩnh nếu không còn cách khác
Nếu không còn biết cách chạy đi đâu.
Anh hít thở tóc em đắm sóng chiều xa ngái
Như hít thở mùi hương một xứ lạ xa mình...
Anh sung sướng vì anh không vĩ đại
Và vì em không sắt đá cùng anh!

Bằng viết dịch

Ta chẳng cần

một nửa cái gì đâu

Ta chẳng cần một nửa cái gì đâu!
Hãy trao ta cả bầu trời, trái đất!
Biển rộng, sông dài, núi cao - thủy tất
Là của ta! Ta chẳng chịu chia phân!
Cuộc sống ơi, ta chẳng muốn từng phần!
Ta đủ sức một mình kham tất cả!

Ta chẳng muốn chỉ nửa phần đau khổ
Chỉ nửa phần hạnh phúc - ta không ửng!
Ta chỉ mong nửa chiếc gối bên nhau,
Nơi tay em áp nhẹ vào bên má
Và chiếc nhẫn trên ngón tay thon thả
Sáng lung linh như một ánh sao chiều.
Huyền Anh dịch

P. ELUARE (Pháp)

Tình nhân

Nàng thức dậy trên mi mắt tôi
Tóc nàng lẫn trong tóc tôi,
Nàng có hình thể của bàn tay tôi
Nàng mang màu mắt tôi,
Nàng ngập trong bóng tôi
Như phiến đá trên trời.
Mắt nàng luôn rộng mở
Nàng chẳng để tôi ngủ yên.
Những giấc mơ của nàng ngập tràn ánh sáng
Làm bay hơi những vì thiên thể
Làm tôi cười, tôi khóc và cười
Làm tôi nói những lời vô nghĩa.
Đào Duy Hiệp dịch

W. GOETHE (Đức)

Yêu mãi không thôi

Đi ngược tuyết, ngược mưa
Đi ngược làn gió thổi
Đi trong sương ngập lối
Vẫn yêu hoài, không thôi!
Yêu, dù bao nỗi đau
Ta cũng không lùi bước!
Hơn cả khi thắng cuộc
Đời vui dăng sắc màu
Từ tim đến trái tim
Bao nỗi niềm thức dậy
Chính là nỗi đau ấy
Tạo tình yêu thiêng liêng!

Có lẽ nào ta trốn?
Trở lại khu rừng xưa?
Mọi thứ đều vô nghĩa
Trước vương miện cuộc đời
Hạnh phúc không ngừng nghỉ
Ta yêu hoài không thôi!
Thái Bá Tân dịch

M. GARTMAN (Áo)

Như tiếng gọi...

Như tiếng gọi một hành tinh buồn đau,
Tiếng em hát làm lòng anh nhức nhối.
Để cuộc đời và trái đất phía sau,
Anh đi theo những tiếng buồn em gọi.
Anh không tiếc những ngày tháng yên lành
Cùng hạnh phúc đang mất đi mãi mãi,
Vì những gì anh cần cho đời anh,
Dưới chân em anh sẽ tìm thấy lại.
Thái Bá Tân dịch

R. GAMZATOV (Nga)

Không hề

Tình anh là cây đề hai nhánh
Một nhánh xanh tươi, một nhánh sầu;
Tình anh là đại bàng hai cánh
Một cánh bay lên, cánh lộn nhào
Ngực anh hai vết thương đâm thủng
Một vết lành rồi, một vết đau.
Bao giờ cũng vậy: niềm vui sướng
Đi trước, đau buồn kế tiếp sau.
Thuý Toàn dịch

R. GAMZATOV (Nga)

Tình yêu với tôi...

Tình yêu với tôi như cây đàn
Tình yêu là dây; tôi là hộp gỗ
Tôi không biết vui mừng, đau khổ
Khi dây đàn không rung.
Tình yêu với tôi như con dao:

Tôi - vỏ đựng; tình yêu - lưỡi thép.
Thiếu tình yêu, chẳng bao giờ tôi đẹp.
Không ai cần đến tôi.

Thái Bá Tân dịch

R. GAMZATOV (Nga)

Trên đời này...

Trên đời này tôi chẳng tốt hơn ai,
Nhưng ngày xưa, em yêu tôi, vì thế
Em tưởng tôi siêu thường, như thế
Trên đời này tốt nhất là tôi.
Trên đời này tôi chẳng xấu hơn ai.
Nhưng bây giờ em không tin điều ấy.
Em chỉ thấy tôi sai, vì vậy
Trên đời này xấu nhất là tôi.

Thái Bá Tân dịch

EGIEN GUELLEVIC (Pháp)

Vô đề

Một mình không em anh ra đồng cỏ,
Một mình không em anh vào vườn hoa.
Anh có thể một mình không em trên vạt lồi,
Anh có thể một mình không em ngả mình cạnh suối,
Anh có thể một mình không em tự chiều đến tối
Nặng nề đếm bước đơn côi.
Nhưng một mình không em
Anh chẳng thể làm gì hơn nữa.

Hồng Thanh Quang dịch

J. GYULA (Hungari)

Em như thế nào

Tóc em vàng ra sao, anh không còn biết nữa
Nhưng anh biết màu vàng đồng lúa
Khi lúa trĩu bông nặng hạt gọi mùa sang
Anh lại thấy em trong màu lúa chín vàng.
Mắt em xanh ra sao, anh không còn biết nữa
Khi thu đến và bầu trời rộng mở
Tháng chín, bên người mệt mỏi tiễn đưa
Da diết màu mắt em anh lại nhớ.

Tiếng em êm ra sao, anh không còn biết nữa
Khi mùa xuân đến và đồng cỏ thở
Anh nghe tiếng em ấm áp vọng về
Từ một mùa xuân xa như bầu trời lạnh lẽ.

Trương Đăng Dung dịch

H. HEINE (Đức)

Triệu năm

Triệu năm hàng triệu năm rồi
Những ngôi sao ở trên trời đã yêu.
Lời của sao đẹp bao nhiêu
Nhưng mấy ai hiểu ít nhiều em ơi?
Chỉ anh hiểu được mà thôi,
Vì anh học được những lời của em.

Tế Hanh dịch

H. HEINE (Đức)

Áp má em...

Áp má em vào má anh đi,
Để nước mắt hai ta cùng hoà lại;
áp tim em vào tim anh đi,
Để ngọn lửa hai ta cùng bốc cháy!
Khi nước mắt hai ta thành dòng sông
Cùng đổ vào ngọn lửa tình mãnh liệt,
Khi tay anh ôm riết em trong lòng -
Vì khát vọng, hỡi em, anh sẽ chết!

Quang Chiến dịch

H. HEINE (Đức)

Ai ngày xưa...

Ai ngày xưa phát minh chiếc đồng hồ
Chia thời gian, chia giờ, chia phút?
Có lẽ đó một người buồn, lạnh nhạt
Trong đêm đông suy nghĩ một mình,
Đếm từng tiếng kêu của lũ chuột rập rình
Từng tiếng côn trùng cắn vào khúc gỗ.
Ai ngày xưa phát minh chiếc hôn?
Có lẽ đó một con người sung sướng,
Được yêu, được hôn không cần liên tưởng.

Trong tháng Năm đẹp đẽ, trong tháng Năm,
Hoa nở lên từ mặt đất âm thầm,
Trên cao mặt trời cười và bầy chim ca hát.

Tế Hanh dịch

N. HICMET (Thổ Nhĩ Kỳ)

RU

Ngủ yên mình ngủ yên - yên
Từ bao vườn tược anh đem ngủ về
Dàn nho trong mắt phản chiếu xanh ghê
Ngủ yên, yên ngủ mình nghe
Em tôi cười với tiên về trong mơ!
Ngủ yên mình ngủ yên - yên
Từ xa biển thẳm anh đem ngủ về
Giấc hoè rộng mát nhẹ tựa cánh ve
Ngủ yên, yên ngủ mình nghe
Em mơ dưới bóng buồm theo gió phồng!
Ngủ yên mình ngủ yên - yên
Từ muôn tinh tú anh đem ngủ về
Đậm xanh giấc ngủ êm tựa nhung the
Ngủ yên, yên ngủ mình nghe
Vì tim anh đã thức kể bên em!

Huy cận dịch

N. HICMET (Thổ Nhĩ Kỳ)

Người khổng lồ mắt xanh

Có một người khổng lồ mắt xanh
Yêu một người đàn bà bé nhỏ.
Người đàn bà chỉ mơ ước làm sao
Có ngôi nhà xinh xinh
Cùng giàn hoa bên cửa sổ.
Người khổng lồ yêu theo cách khổng lồ
Và làm việc - quen làm điều to tát.
Nên đã không xây tặng người yêu
Một ngôi nhà con con
Cùng giàn hoa râm mát.
Có một người khổng lồ mắt xanh
Yêu một người đàn bà bé nhỏ.

Người đàn bà đi theo chàng, mỗi chân
Muốn ngồi nghỉ trong vườn dâu đó.
Rồi nàng nói với đôi mắt xanh:
“Chào vĩnh biệt!”
Một người lùn tử tế
Dẫn nàng vào một ngôi nhà xinh xinh
Mà nàng vẫn ước mơ -
Cùng giàn hoa nhỏ bé!
Giờ thì chàng khổng lồ hiểu ra
Rằng tình yêu khổng lồ chàng có
Không nhét nổi vào ngôi nhà nhỏ con
Cùng giàn hoa bên cửa sổ.

Thái Bán Tân dịch

L. HIMÊNEZ (El Salvador)

Em đã yêu anh hồi trước

Em đã yêu anh, yêu từ hồi trước
Trước khi sương rơi đầm đìa mặt đất
Trước khi ánh dương bắt đầu ửng trên đồng,
Em đã yêu anh giữa âm thầm muôn tạo vật
Trước khi đất đai sức tỉnh giấc nồng.
Em đã yêu anh từ thuở xa xưa
Em đã tìm anh suốt cả thời lốc xoáy
Khi lên bổng lúc xuống trầm cũng vậy
Em vẫn nguyện cầu cho anh đến cùng em
Qua mưa giông
Qua gió cát
Qua đỉnh non
Qua đáy vực
Qua tiếng em gọi anh
Qua lúc em lặng thinh.
Em, giữa bao la tĩnh mịch của đêm
Vẫn hằng mong con tàu anh xuất hiện,
Vẫn hằng mong con tàu anh vào bến
Con tàu buông neo trong trái tim em.
Anh đã đến
Và đã phát hiện ra em
- Một hòn đảo chung chiêm ẩn hiện

Giữa đại dương cô đơn - triền miên -
Dám rẽ sóng, anh đã thẳng và đã đến
Nhưng anh của em mộc mạc và âu yếm
Bịt kín quanh em mọi nẻo lánh, mọi đường lùi
Cơn sốt đợi chờ, anh chữa nguôi rồi
Anh lại khuấy nổi lặng thầm mong đợi.
Em chóng mặt
Trước dòng sông anh tuôn về từ ngọn núi
Và làm ngập tràn mọi thung lũng của em.
Anh thả tóc em cho gió vuốt êm êm,
Anh thức dậy những cánh chim mơ ước.
Trong ánh sao, anh đã băng tới được
Bên em
Mềm như nhung
Rắn như sắt
Anh là người đầu tiên chạm cốc.
Đăng Bấy dịch

V. HUGO (Pháp)

Vì anh nếm

Vì anh nếm chén tình chan chứa
Trong tay em áp vầng trán say sưa
Vì anh thở ngọt ngào hơi thở
Tâm hồn em trong bóng lá hương đưa.
Vì anh nghe giọng em thầm thì
Trái tim em huyền diệu bao lời
Vì anh thấy nụ cười và ngấn lệ
Mắt anh trong mắt em và môi chạm vào môi
Vì anh đã thấy trên đầu anh lấp loáng
Ngôi sao em ẩn hiện giữa làn mây
Vì anh nghe trên dòng đời anh rụng xuống
Đóa hồng em lìa khỏi cánh tay ngày
Anh có thể nói với tháng năm vội vã
Qua đi ! Qua đi ! Ta chẳng cỗi già đâu
Hãy đi đi với những hoa tàn tạ
Ta có trong ta một đóa thắm bền lâu
Cánh thời gian chạm vào mà không làm rơi vãi
Nước trong bình đầy chứa bao nhiêu

Người có tro tàn không bằng ta có lửa
Người có lãng quên không bằng ta có tình yêu
Tế Hanh dịch

JUAN RAMÓN JIMÉNEZ (Tây Ban Nha)

Có một lần

Có một lần tôi đã nói bằng quơ
Nhưng cô bé chắc là nghe thấy
Rằng tôi thích tình yêu khi xuân tới
Chỉ mặc tuyến váy áo trắng tinh khôi.
E lệ ngược mắt xanh trong vắt,
Thoáng phút giây cô bé lặng nhìn tôi
Và gương mặt ngây thơ nhẹ nhõm
Nở nụ cười buồn khê trên môi.
Từ buổi ấy tháng Năm nào cũng vậy,
Mỗi lần tôi qua phố lúc chiều sang
Tôi đều thấy cô bé bên cách cửa
Trong bộ đồ màu trắng đứng nghiêm trang.
Hồng Thanh Quang dịch

OMAR KHAYAM (Ba Tư)

Về tình yêu

*

Hãy coi chừng các cô mắt long lanh má đỏ
Vì cái đẹp, tình yêu - hai ngọn nguồn đau khổ
Cái đẹp, tình yêu không vĩnh cửu, lâu bền,
Chỉ đến bắt ta đau, rồi bay đi theo gió

*

Tôi muốn quên người yêu nay phụ bạc
Tôi muốn quên để được yêu người khác,
Nhưng nước mắt, than ôi, không muốn thế, cứ trào
Như muốn che, không cho nhìn người khác
Thái bá tân dịch

KIM SOWOL (Hàn Quốc)

Những bông hoa tàn úa

Nếu như nàng quyết tâm dứt áo ra đi
Không còn thiết sống cùng ta nữa
Ta sẽ chiều nàng thôi, nàng ạ!

Ta sẽ lang thang khắp trời Yaksan.
Khắp vùng Yôngbyôn gom từng bông hoa dại.
Rồi rắc khắp đường làng, những bông hoa ta hái.
Từng bước chân nàng qua.
Trên những cánh hoa ta.
Nhẹ nhàng và êm ái.
Nếu như nàng quyết dứt áo ra đi.
Không còn thiết sống cùng ta nữa.
Ta chẳng khóc, nhưng mà ta tàn úa.
Cao Văn Diễm dịch

L.KIUDICH (Mĩ)

Ngôn ngữ của tình yêu

Ngôn ngữ của tình yêu thầm thì trong đêm tĩnh
Vọng dịu dàng, rạo rực trái tim xanh
Như là cỏ chạm vào tôi khe khẽ
Trên thế gian chỉ có mỗi chúng mình
Sao nhấp nháy và mùi thơm cỏ dại
Đều nhớ nơi đây ngôn ngữ ái tình.
Ngôn ngữ tình yêu không dối lừa phản bội
Lót chân em trên khắp ngã đường đời
Tôi sẽ đi đến cùng trời không mỏi
Chỉ quyết tìm bằng được em thôi.
Đoàn Minh Tuấn dịch

M. LERMONTOV (Nga)

Không hề

Không, tôi nào nữa yêu em
Mộng xưa đau đớn, cuồng điên qua rồi
Nhưng nơi sâu kín lòng tôi
Hình em vẫn sống, tuy vời vợi xa.
Đã say mộng mới thiết tha
Nhưng hình ảnh ấy dễ là đã quên
Tượng thờ dù đổ vẫn thiêng
Miếu thờ bỏ vắng vẫn nguyên miếu thờ.
Thúy Toàn dịch

LÝ BẠCH (Trung Quốc)

Gửi phương xa

Người đẹp còn đây, hoa đây phòng,
Người đẹp đi rồi giường bỏ không.
Trên giường mềm gấm cuốn không đắp,
Nay đã ba năm, hương còn nồng.
Hương thơm, thơm không dứt,
Người đi, đi không về,
Nhớ nhau lá vàng rụng,
Rêu biếc sương đầm dề.

Nguyễn Hữu Bổng dịch

LÝ THƯỜNG ẨN (Trung Quốc)

Không đề

Khó gặp nhau mà cũng khó xa,
Gió xuân đành để rụng trăm hoa.
Con tằm đến thác tơ còn vướng,
Chiếc nệm chưa tàn, lệ vẫn sa.
Sáng ngắm gương buồn thay mái tóc,
Đêm ngâm thơ thấy lạnh trăng ngà
Bồng Lai tới đó không xa mấy,
Cậy với chim xanh sợ lối mà.

Khương Hữu Dụng và Tương Như dịch

G. LORCA (Tây Ban Nha)

Cây mâm xôi màu xám

- Oï cây hoang dại cây màu xám
em có cho ta trái ngọt lành?
- Đến đây. Máu đỏ và gai sắc
yêu em, em sẽ thuộc về anh.
- Trái cây em màu xanh sắc tối
hãy để tan dần trên lưỡi ta.
- Em sẽ ôm ghì anh mãi mãi
trong rừng gai bóng tối mơ hồ.
- Cây ơi, em đi tìm chi đó?
- Tình yêu mà anh không biết cho.

Hoàng Hưng dịch

G. LORCA (Tây Ban Nha)

Thật đấy

Anh trả giá bao nhiêu phiền muộn

để yêu em như thể anh yêu!
Yêu em, khí trời làm anh đau,
đau tim,
đau cả mũi đội đầu.
Có ai mua cho mình
chiếc dải dài dài tết bằng lụa mỏng,
nỗi buồn bằng chỉ trắng
để dệt thành khăn tay?
Anh trả giá bao nhiêu phiền muộn
để yêu em như thể anh yêu!

Hoàng Hưng dịch

LƯƠNG Ý NUỜNG (Trung Quốc)

Tương tư hoài... dài tương tư

Hoa hoa lá lá rụng rơi
Lòng nhớ người sao chẳng thấy người
Ruột muốn đứt thêm, thêm đứt ruột
Châu rơi thành ngăn lại châu rơi.
Ta có một tắc lòng
Không có ai mà hỏi
Muốn nhờ gió đuổi mây
Để được cùng trăng nói.
Ôm đàn lên lầu cao
Lầu cao trăng giải khắp.
Tương tư khúc chẳng thành
Lệ nhỏ, dây đàn đứt.
Người bảo sông Tương sâu
Tương tư sâu gấp bội
Sông sâu đáy vẫn thấy
Tương tư không bến bờ.
Chàng ở đầu sông Tương
Thiếp ở cuối sông Tương
Nhớ nhau không gặp mặt
Cùng uống nước sông Tương.
Tương tư hoài... dài tương tư.
Tương tư dài, dài khôn xiết.
Sớm biết nỗi đau lòng
Xưa đừng cùng nhau biết.

Vũ Ngọc Khánh dịch

CHARLORTE MEW

Khúc hát

Hãy yêu, hãy yêu nhau đi
Khi tình còn trong tay với
Cô gái ơi hãy khắc ghi
Lá xanh sẽ tàn rất vội
Có chàng trai nào hiểu nổi
Chiếc lá vàng bay về đâu.
Khi gió cứ ồ ạt thổi
Chiếc lá mỏng manh âu sầu.
Hãy yêu, hãy yêu nhau đi
Thuyền tình đang chờ dưới bến
Chim xanh hát lời thương mến
Con đường mùa hè em qua
Một mai bài hát nhạt nhòa
Thuyền tình nhổ neo xa ngái
Con tim có gào réo mãi
Cúng không gọi được trở về.
Lê Đình Vũ dịch

B. PAXTERNAC (Nga)

Gió

Tôi chết, bên đời em vẫn sống
Và gió liên hồi sẽ khóc than.
Căn nhà run rẩy, rừng cây động
Gió cuộn cuồn lay cả cánh rừng.
Và cả không gian vô hạn vẫn
Như chiếc thuyền neo, gió cứ rung.
Nhưng gió phải đâu vì ngạo mạn
Hay vì hung hãn trút căm hờn.
Chỉ muốn, em ơi, trong buồn thảm
Tìm điệu ru nào hát tặng em.
Nhật Chiêu dịch

OCTAVIO PAZ (Mehico)

Hai cơ thể

Hai cơ thể ôm nhau

Như là hai con sóng
Và biển là đêm sâu.
Hai cơ thể ôm nhau
Như hai tảng đá phẳng
Sa mạc là đêm sâu.
Hai cơ thể ôm nhau
Là hai cội rễ sâu
Cùng mọc vào đêm tối.
Hai cơ thể ôm nhau
Như là hai tia chớp
Cùng chớp nhoáng trong đêm.
Hai cơ thể ôm nhau
Như là hai ngôi sao
Rụng giữa trời đêm vắng.
Trương Đăng Dung dịch

OCTAVIO PAZ (Mehico)

Không mở mắt

Không mở mắt
toàn thân em sáng toả
chói loà vàng pha lê
Tạc hình em ban khuya
mà anh không mở mắt
một tấm lòng pha lê
Hai ta thành vô biên
hòa nhập và thấu suốt
trong khi anh và em
đều không cùng mở mắt.

Đặng Bấy dịch

S. PETOPHI (Hungari)

Lúa đã chín rồi

Lúa đã chín rồi
Ngày ngày nóng bức
Hẹn đến ngày mai
Ta đi ta gặt.
Tình ta cũng chín rồi
Tim ta cũng nóng bức

Mong em, em yêu ơi!

Em là người đến gặt.

Hoàng Trung Thông dịch

PHÙNG CHÍ (Trung Quốc)

Tôi là một dòng sông nhỏ

Tôi là một dòng sông nhỏ,

Tình cờ chảy qua bên em

Em tình cờ đem bóng hình như ráng mây rực rỡ

Ngả vào ngọn sóng êm đềm.

Tôi chảy qua một khu rừng rậm,

Ngọn sóng tôi lay động êm đềm

Đem bóng lá rừng xanh thắm

May thành xiêm áo cho em.

Tôi chảy qua khóm hoa tươi nở,

Ngọn sóng tôi trong vắt êm đềm

Đem bóng hoa rực rỡ

Dệt thành mũ miện cho em.

Dòng sông tôi kết thúc cuộc hành trình

Chảy vào biển cả vô tình,

Biển mênh mông sóng cuồn, gió dữ,

Đánh rách áo xiêm, thổi tan cả mũ hoa rực rỡ!

Tôi cũng lênh đênh theo sóng biển,

Lênh đênh đến nơi không bờ không bến;

Và bóng hình lộng lẫy của em

Cũng lộng lẫy hòa tan trong biển êm đềm.

Bích Hải dịch

K. BADJADJO PRADIP (Ấn Độ)

Quán hàng phù thủy

Một phù thủy

Mở quán hàng nho nhỏ:

“Mời vào đây

Ai muốn mua gì cũng có!”

Tôi là khách đầu tiên

Từ bên trong

Phù thủy lộ ra nhìn:

“Anh muốn gì?”

“Tôi muốn mua tình yêu,
Mua hạnh phúc, sự bình yên, tình bạn...”
“Hàng chúng tôi chỉ bán cây non
Còn quả chín, anh phải trồng, không bán!”
Thái Bá Tân dịch

J. PREVERT (Pháp)

Pari ban đêm

Ba que diêm trong đêm đánh từng que một
Que đầu nhìn tròn mặt em
Que thứ hai nhìn đôi mắt em
Que cuối nhìn miệng em
Rồi tối hẳn cho anh nhớ lại
Tất cả nét yêu khi xiết chặt em vào lòng.
Thái Bá Tân dịch

PUSKIN (Nga)

Gửi...

Anh nhớ mãi phút giây huyền diệu:
Trước mắt anh em bỗng hiện lên,
Như hư ảnh mong manh vụt biến.
Như thiên thần sắc đẹp trắng trong.
Giữa day dứt sâu đau tuyệt vọng
Giữa ồn ào xáo động buồn lo
Tiếng em nói bên tai anh vắng vắng
Bóng dáng em anh gặp lại trong mơ.
Tháng ngày qua những cơn gió bụi,
Đã xua tan mộng đẹp tuổi thơ,
Lãng quên rồi giọng em hiền dịu,
Nhoà tan rồi bóng dáng nguy nga.
Giữa cô quạnh âm u tù hãm
Dòng đời trôi quẩn quại hắt hiu,
Chẳng thiên thần, chẳng nguồn cảm xúc,
Chẳng đời, chẳng lệ, chẳng tình yêu.
Cả hồn anh bỗng bừng bừng tỉnh giấc:
Trước mắt anh em lại hiện lên,
Như hư ảnh mong manh vụt biến,
Như thiên thần sắc đẹp trắng trong.

Trái tim lại rộn ràng náo nức,
Vì trái tim sống dậy đủ điều:
Cả thiên thần, cả nguồn cảm xúc
Cả đời, cả lệ, cả tình yêu

Thuý Toàn dịch

PUSKIN (Nga)

Đêm

Gọi em tha thiết dịu dàng
Đêm đen lặng lẽ muôn màng xôn xao
Bên giường ngọn nến gầy hao
Thơ anh thấp lửa hoà vào êm êm
Dòng sông tình, đông đầy em
Chao nghiêng ánh mắt, bóng đêm vỗ oà
ánh cười - nốt nhạc ngân nga:
Anh yêu có biết em là... của anh!

Hoàng Thị Vinh dịch

PUSKIN (Nga)

Lời tự thú

Tôi yêu em - dù hoá dại hoá điên,
Dù đau khổ, bẽ bàng không hy vọng,
Tôi sẵn lòng quỳ nhận dưới chân em
Điều bất hạnh, nỗi đại khờ cay đắng,
Không còn hợp với tuổi đời, danh tiếng
Đến lúc tôi cần biết sống khôn hơn.
Nhưng tôi hiểu qua rất nhiều triệu chứng,
Trái tim tôi đang mắc bệnh ái tình:
Khi vắng em - tôi mệt mỏi chán chường,
Khi em đến - lại buồn, tôi chịu đựng,
Không nén nổi - muốn thốt lời ngẫu hứng:
Thiên thần ơi, ôi biết mấy yêu thương!
Khi tôi nghe bên phòng khách cách tường
Tiếng xiêm áo, tiếng chân em nhè nhẹ
Và giọng nói ngây thơ trong trẻo thế
Bỗng thấy mình như mất cả trí khôn.
Khi em cười - tôi rạn vỡ tâm hồn
Em ngaoảnh mặt - khiến lòng tôi buồn tủi,

Vì trọn một ngày khổ đau mệt mỏi,
Phần thưởng em trao: bàn tay thương yêu.
Lúc em ngồi cần mẫn trước khung thêu,
Vóc thon thả, hơi ngả mình lơ lửng,
Đôi mắt ngọc, mái tóc xoắn rủ xuống,
Tôi lặng im, như đứa trẻ, đắm nhìn.
Có nên nói chẳng về nỗi buồn ghen,
Về bất hạnh trong lòng tôi day dứt -
Em sửa soạn đi chơi xa những lúc
Trời tối sầm, ảm đạm, gió từng cơn?
Và giọt lệ em nhỏ giữa cô đơn,
Và lời nói nơi chỉ còn hai đứa,
Và chuyển đi miền quê đáng nhớ,
Và một chiều vọng tiếng pianô?...
Alina! Mong em hãy thương cho,
Tôi không dám cầu xin em tình ái!
Có lẽ bởi chất chồng nhiều tội lỗi,
Thiên thần ơi, tôi đâu xứng tình em!
Nhưng xin em hãy cứ giả vờ thêm!
ánh mắt ấy chứa bao điều huyền bí...
Ôi, lừa dối tôi nào có khó,
Tôi vốn đang muốn tự dối mình!
Tạ Phương dịch

A. PUSKIN (Nga)

Tôi yêu em...

Tôi yêu em: đến nay chừng có thể
Ngọn lửa tình chưa hẳn đã tàn phai;
Nhưng không để em bận lòng thêm nữa,
Hay hồn em phải gợn bóng u hoài.
Tôi yêu em âm thầm, không hy vọng,
Lúc rụt rè, khi hậm hực lòng ghen,
Tôi yêu em, yêu chân thành, đắm đắm,
Cầu em được người tình như tôi đã yêu em.
Thuý Toàn dịch

ROBERT ROJDEXTVENXKI (Nga)

Tiếng vọng

Nhấp nháy sao từng giọt giữa khung trời,
Cành rung lá đập dồn mơn mớn gió.
Em xa mấy, lời em anh vẫn rõ,
Mình - suốt đời! hạnh phúc gởi về nhau.
Em yêu ơi, dù em ở nơi đâu
Trái tim anh tìm tới em chẳng khó.
Tình yêu luôn dẫn mình gặp gỡ,
Mình - suốt đời! - hạnh phúc gởi về nhau.
Ngay lúc kề sát vực tối thăm sâu
Khi cái chết bủa vây mình, anh biết
Ta vẫn không lìa nhau dù khoảng khắc,
Mình - vĩnh hằng - là ký ức về nhau!
Hồng Thanh Quang dịch

SAADI (Ba Tư)

Về tình yêu...

Người đang yêu, dù buồn đau, thương nhớ,
Vẫn hạnh phúc và thấy đời rực rỡ.
Họ coi khinh cả pháp luật, chính quyền,
Trong đói nghèo họ thấy cảnh thần tiên.
Họ uống chén tình yêu trong im lặng,
Dù tình yêu chỉ cho toàn cay đắng.
Họ như nhà rêu phủ, bám đầy gai,
Đẹp bên trong, tuy xấu xí bề ngoài.
Con thiêu thân lao vào đèn để cháy,
Họ cũng lao vào tình yêu như vậy.
Thái Bá Tân dịch

A. SERETELI (Gruzia)

Anh không ví mùa xuân đời em

Anh không ví mùa xuân đời em
Với mùa đông đời anh giá lạnh,
Cũng như anh không thể ví bóng đêm
Với bình minh, với mặt trời lấp lánh.
Em đang xuân, đời phía trước còn dài,
Cuộc đời anh đã xế chiều. Trong lúc
Em vừa gánh gánh đời lên vai,
Anh thì đã còng lưng, sắp gục.

Giữa chúng ta là khoảng cách mênh mông
Ta xa nhau như bầu trời - mặt đất
Em - bông hoa mới hé nụ giữa đồng.
Anh - đám rêu sém khô vì gió quật.
Nhưng bầu trời và mặt đất xưa nay
Được nối lại bằng sợi dây nào đấy.
Cũng thế em và anh lúc này
Hoà làm một, dù khác nhau đến vậy.
Thái Bá Tân dịch

W. SEXPIA (Anh)

Sonne

46

Tim, mắt anh luôn cãi nhau gay gắt:
Làm cách nào mong có thể chia em?
Mắt nhất định đòi trao em cho mắt,
Tim nói rằng nên để đấy cho tim.
Tim quả quyết là tim em tim giữ
Sâu trong lòng mà mắt chẳng hề hay.
Nhưng đôi mắt không ngớt lời chống cự,
Bảo hình em mắt chụp giữ bao ngày.
Để chấm dứt mối bất hoà, lý trí
Đem hai bên đương sự đặt lên cân
Và kết luận sau hồi lâu suy nghĩ -
Phải chia sao cho ai cũng có phần:
Những gì thuộc về phần ngoài - cho mắt;
Còn phần trong - cho trái tim chân thật.
Thái Bá Tân dịch

W. SEXPIA (Anh)

Sonne

102

Anh yêu em, nhưng không khoe người khác,
Anh yêu em mà chẳng muốn nói nhiều
Vì những ai đem tình yêu khoác lác,
Đúng là người chuyên rao bán tình yêu.
Anh yêu em, một tình yêu thắm ngọt,
Anh yêu em, yêu tha thiết, mặn mà,

Như hoa mi cứ xuân về lại hót,
Dù mùa hè chim bắt tiếng không ca.
Đêm mùa hè không kém phần thơ mộng
Khi con chim thôi không hót trên cành.
Như tiếng nhạc khi quá nhiều, quá rộng,
Nghe cũng nhàm, dù réo rắt âm thanh.
Anh như chim trong vườn kia im lặng,
Anh đã hót, và bây giờ im ắng.

Thái Bá Tân dịch

SHELLEY (Anh)

Triết lý của tình yêu

Suối tan vào dòng sông
Sông tan vào biển rộng
Gió trời xanh rung động
Lưu luyến hoài trên không;
Bởi luật đời linh hiển
Chẳng có chi lẻ phần
Ai mà không lưu luyến
Chỉ còn em đơn thân?
Núi hôn trời mê mãi
Sóng ghì nhau trên dòng;
Mà sao hoa - em - gái
Quên đón nhận tình anh?
Nặng ôm mình trái đất
Trắng hôn biển mặn nồng
Có nghĩa gì em nhỉ?
Nếu em còn cô đơn?

Nhật Chiêu dịch

S. SIPATROV (Nga)

Hãy biết quý

Hãy biết quý, hãy vun trồng tình yêu,
Cùng năm tháng lại càng cần phải vậy.
Vì tình yêu không chỉ ngồi công viên,
Hay cùng dạo dưới trăng vàng đầu đầy.
Sẽ có hết - hiểu lầm và khó khăn...
Và phải sống suốt cả đời như thế,

Vì tình yêu là một bài hát hay.
Mà hát được, thực ra không phải dễ.
Thái Bá Tân dịch

S. SIPATROV (Nga)

Không đề

Đời anh anh gửi em
Cả vui buồn mọi nỗi
Anh có thể đổi em
Thơ anh không thể đổi
Được như trên cửa sổ
Nghiêng xuống cuộc đời mình
Hai ta ai biết được
Em chết trước hay anh.
Chỉ một ước mơ thôi
Ngày ngày anh lặp lại
Sau khi anh chết rồi
Tình anh còn mãi mãi.
Tế Hanh dịch

J. SUCKLING (Anh)

Anh muốn em...

Anh muốn em trả lại tim cho anh,
Bởi tim em anh phải xa mãi mãi.
Một khi em không muốn tặng tim mình,
Sao em muốn giữ tim anh lại?
Sao hai tim phải ở xa nhau,
Chung lồng ngực mà không chung sống?
Ôi tình yêu, sao nữ bắt ta đau,
Sao nữ để ngực ta trống rỗng...
Thái Bá Tân dịch

R. TAGOR (Ấn Độ)

Không đề

Đôi mắt băn khoăn của em buồn.
Đôi mắt em muốn nhìn vào tâm tưởng của anh
Như trăng kia muốn vào sâu biển cả.
Anh đã để cuộc đời anh trần trụi dưới mắt em
Anh không giấu em một điều gì

Chính vì thế mà em không biết gì tất cả về anh.
Nếu đời anh chỉ là viên ngọc
anh sẽ đập nó ra làm trăm mảnh
quàng vào cổ em.
Nếu đời anh chỉ là một đoá hoa
tròn trịa, dịu dàng và bé bỏng
anh sẽ hái nó ra để đặt lên mái tóc em.
Nhưng em ơi, đời anh là một trái tim
Nào ai biết chiều sâu và bến bờ của nó.
Em là nữ hoàng của vương quốc đó
ấy thế mà em có biết gì biên giới của nó đâu
Nếu trái tim anh chỉ là một phút giây lạc thú
Nó sẽ nở ra một nụ cười nhẹ nhõm
Và em thấu suốt rất nhanh.
Nếu trái tim anh chỉ là khổ đau
Nó sẽ tan ra thành lệ trong
và lặng im phản chiếu nỗi niềm u ất.
Nhưng em ơi, trái tim anh lại là tình yêu.
Nỗi vui sướng, khổ đau của nó là vô biên
Những đòi hỏi và sự giàu sang của nó là trường cửu.
Trái tim anh cũng ở gần em như chính đời em vậy
Nhưng chẳng bao giờ em biết trọn nó đâu.

Đào Xuân Quý dịch

R. TAGOR (Ấn Độ)

Không hề

Ai đó đến thì thầm: “Em yêu, ngược mắt lên nào!”
Tôi cúi gắt nói: “Đi đi!”
Nhưng ai đó vẫn không nhúc nhích.
Ai đó đứng trước mặt tôi và nâng bàn tay tôi.
Tôi nói: “Buông tôi ra!”
Nhưng ai đó vẫn không đi.
Ai đó ghé mặt bên tai tôi.
Tôi lờm ai đó và nói: “Rõ xấu hổ!”
Nhưng ai đó vẫn không động đậy.
Ai đó kề môi tận má tôi.
Tôi run run nói: “Suồng sã quá!”
Nhưng ai đó vẫn không chút ngượng ngùng.

Ai đó cài một bông hoa vào tóc tôi.
Tôi nói: “Hoa cũng bằng thừa!”
Nhưng ai đó vẫn đứng im.
Ai đó lấy bông hoa ở cổ tôi rồi bỏ đi.
Tôi khóc, lòng hỏi lòng: “Ai đó sao không trở lại”.
Cao Huy Đình dịch

BABA TAKHI (Ba Tư cổ)

Về tình yêu

Ôi làm sao bắt tim em rực cháy -
Có lửa nào làm đá kia nóng chảy!
Anh định sưởi tình em, và anh khóc đêm ngày
Nhưng nước mắt, than ôi, không thể cháy
*

Em sinh ra là bông hồng kiêu hãnh
Anh - trên cát lang thang trong nóng lạnh
Nhưng anh đi giữa sa mạc lần nào
Cũng thấy em trước anh, như ảo ảnh
*

Dù tình yêu đêm ngày bắt ta buồn, khổ nhục
Nhưng tình yêu mê say vẫn là nguồn hạnh phúc.
Trên ngọn lửa tình yêu ai không dám thiêu mình
Cứ để hân chết thui trên giàn thiêu hoả ngục.
Thái Bá Tân dịch

TOLXTOI (Nga)

Mùa thu đến

Mùa thu đến, lá trong vườn đã rụng,
Lá vàng bay, bay theo gió. Ngoài đồng
Phía xa xa, ngay sát rìa thung lũng,
Đang khoe mình, đỏ rực cả hàng phong.
Anh khẽ nắm bàn tay em - một lúc
Buồn và vui lẫn lộn. Giữa trời chiều
Anh nhìn em, khóc lên vì hạnh phúc,
Vì vụng về không biết nói anh yêu...
Thái Bá Tân dịch

TRẦN MỸ DUNG (Trung Quốc)

Không đề

Chén xuân chan chứa bao tình
Cỏ thơm xơ xác con oanh thần thờ
Sớm mai chàng đã đi chưa
Xin đem nước mắt làm mưa giữ chàng.

Nguyễn Bính dịch

TRƯỜNG CỬU LINH (Trung Quốc)

Từ thuở chàng đi

Từ ngày chàng bước chân đi
Cái khung dệt cửu chưa hề nhúng tay
Nhớ chàng như mảnh trăng đầy
Đêm đêm văng sáng hao gầy đêm đêm.

Ngô Tất Tố dịch

TRƯỜNG CỬU LINH (Trung Quốc)

Ngắm trăng nhớ người xa

Văng trăng mọc ở biển khơi
Cùng trong một lúc góc trời soi chung
Đêm xa ai đó sầu mong
Thâu canh ai nhớ mơ mòng nhớ ai.
Tắt đèn yêu bóng nga soi
Khoác lên chiếc áo đượm mùi sương pha,
Khôn đem ánh sáng cho mà
Ngủ đi, trong mộng hoạ là gặp nhau.

Nguyễn Hữu Bồng dịch

P. VERLAIRE (Pháp)

Tiếng chim trong đêm

Hồn em chưa đủ niềm sâu lắng
Dễ hiểu rồi hoá nặng lòng ai
Trẻ trung thế! Nhớn nơ hoài!
Vô tư định phận tuổi trời đắng cay.
Lòng em chẳng tràn đầy ngọt dịu
Lẽ thường tình dễ hiểu mà đau
Trẻ trung thế! Lạnh lùng sao!
Trái tim em hẫng nhẹ phào dừng dừng.
Nên anh cứ khoan dung trong trắng
Có vui đâu, bình lặng như thường
Dầu than thở trắng đêm sông

Rằng nhờ em hoá đoạn trường này đây.

Hoàng Cầm dịch

X.D. XACXENA (Ấn Độ)

Tình yêu

Trời mưa -

Anh căng ô che đầu.

Hết mưa -

Ô lạng lẽ xếp vào, nhả nhỏ,

Bị anh vớt lên bàn hay đầu đó.

Cũng thế, tình yêu là chiếc ô

Che cho người khác khô

Riêng mình bị ướt.

Thái Bá Tân dịch

KONXTANH XIMONOV (Nga)

Đợi anh về

Em ơi đợi anh về

Đợi anh hoài em nhé,

Mưa có rơi dầm dề

Ngày có dài lê thê

Em ơi em cứ đợi.

Dù tuyết rơi gió thổi

Dù nắng cháy em ơi

Bạn cũ có quên rồi

Đợi anh về em nhé!

Tin anh dù vắng vẻ

Lòng ai dù tái tê

Chẳng mong chi người về

Thì em ơi cứ đợi!

Em ơi em, cứ đợi

Dù ai nhớ thương ai

Chẳng mong có ngày mai...

Dù mẹ già con dại

Hết mong anh trở lại

Dù bạn viếng hồn anh

Yên nghỉ nắm mồ xanh

Nâng chén tình dốc cạn

Thì em ơi mặc bạn
Đợi anh hoài em nghe
Tin rằng anh sẽ về!
Đợi anh anh lại về
Trông chết cười ngạo nghễ
Ai ngày xưa rơi lệ
Hắn cho sự tình cờ
Nào có biết bao giờ
Bởi vì em ước vọng
Bởi vì em trông ngóng
Tan giấc, bước đường quê
Anh của em lại về!
Vì sao anh chẳng chết?
Nào bao giờ ai biết
Có gì đâu em ơi
Chỉ vì không ai người
Biết như em chờ đợi.

Tố Hữu dịch

M. XVETAEVA (Nga)

Mới hôm qua

Mới hôm qua anh còn nhìn mắt em,
Thế mà giờ anh quay ngang bối rối.
Mới hôm qua anh còn ngồi suốt đêm,
Giờ cái gì cũng làm anh giận dữ.
Anh thông minh, anh am hiểu nhiều điều,
Em chậm chạp, em là con ngớ ngẩn.
Nhưng em kêu, như phụ nữ thường kêu:
“Em làm gì đáng cho anh tức giận?”
Với phụ nữ, nước mắt là nước sông,
Nhưng với họ, máu cũng là nước lũ,
Và tình yêu là di ghê con chồng -
Xin đừng đợi lòng thương và phép lạ!
Sống phải bùng như ngọn lửa trong đêm -
Anh dạy thế, nhưng rồi trong giá rét
Anh bỏ em. Anh là thế với em,
Nhưng với anh, em làm gì đáng ghét?
Em hiểu anh, anh không phải nói nhiều.

Em không còn là tình nhân, em tỉnh.
Nhưng nơi nào đã để mất tình yêu
Thì thần chết lên thay và quyết định.
Treo trên cây, khi quả táo chín mềm
Sẽ tự rơi, đó là điều chắc chắn.
Nhưng dù sao, hãy tha thứ cho em
Những gì em đã làm anh tức giận.
Thái Bá Tân dịch

MARINA XVETAEVA (Nga)

Vô đề

Em hòa vào cốc cho anh
Món tóc đốt thành tro khét
Để anh không thể uống ăn,
Không thể ngủ nghe ca hát.
Để tuổi trẻ anh hết vui,
Để anh ngậm đường đắng ngắt,
Vợ chồng anh đêm tân hôn
Không thể làm chi hạnh phúc.
Món tóc vàng em bị đốt
Thành tro xám xịt hết rồi.
Ngày xuân anh có trong đời
Sẽ hóa mùa đông giá buốt,
Để cho anh mù, anh điếc,
Để anh khô mốc như rêu,
Để anh bốc hơi mất tích...
Hồng Thanh Quang dịch

I. XURICOV (Nga)

Đêm yên tĩnh

Đêm yên tĩnh, cả khu vườn ngập tối,
Hàng cây dương ngái ngủ đứng sau nhà.
Bên cửa sổ ta ngồi im không nói,
Mùa xuân về, không khí đượm mùi hoa.
Sao nhấp nháy trên đầu như đang hát,
Từ trên cao, trăng chiếu dội hiền từ,
Và chìm ngập trong ánh trăng xanh nhạt,
Em đang ngồi, mờ ảo giữa trầm tư.

Anh ngây ngất ngồi bên em lặng lẽ,
Ngắm nhìn em xinh đẹp giống thiên thần.
Mùi hoa chảy vào phòng ta nhè nhẹ
Như những dòng trăng sáng chảy bên chân.
Và nếu được, giữa lúc này thanh vắng,
Những điều anh mong ước quả không nhiều:
Anh chỉ muốn đời em trôi bình lặng
Không phải buồn vì đau khổ và yêu...

Thái Bá Tân dịch

KHUYẾT DANH (Trung Quốc)

Bài thơ trong ngôi mộ cổ

Chàng sinh thiếp chữa chào đời
Thiếp sinh chàng đã già rồi còn đâu!
Chàng buồn vì thiếp sinh sau
Bởi chàng sinh sớm thiếp sâu nghìn thu...

Mai Văn Tạo dịch

THƠ CỔ TRIỀU TIÊN

Em chờ chàng...

Em chờ chàng như đã hẹn,
Em chờ hoài chàng không đến.
Lá thu vàng rơi trong đêm
Hay tiếng chàng đến cùng em?
Nhưng em nhầm, em giận lá
Sao rơi hoài, rơi trong đêm...

Thái Bá Tân dịch

THƠ CỔ NHẬT BẢN

Nếu anh là ...

Nếu anh là viên ngọc,
Em sẽ đeo lên tay.
Nhưng đời này
Anh chỉ là người thế tục.
Em không thể giữ anh trong tay.

Thái Bá Tân dịch

THƠ CỔ NHẬT BẢN

Nếu trời xấu...

Nếu trời xấu và đêm đen -

Em sẽ hiểu vì sao anh không đến.
Nhưng đêm nay
Hoa mận nở thế này,
Và trăng lên... Lẽ nào anh không đến?

Thái Bá Tân dịch

DÂN CA MỸ

Xindy

Ước gì thành quả táo
Chín đung đưa trên cành,
Để mỗi lần qua lại
Em cắn vào lòng anh.

Thái Bá Tân dịch

DÂN CA MỸ

Các cô gái

Các cô gái dịu dàng, xinh đẹp,
Trước khi yêu nên nhớ kỹ trong đầu:
Các chàng trai như trời sao buổi sớm
Lung linh nhiều nhưng sáng chẳng bao lâu!
Thái Bá Tân dịch